

Govorimo jezik, ki nas ga je naučil Tito

Biti udeleženec pionirskega tabora Sutjeska je za vsakega pionirja posebna čast in enkratno doživetje. Idejo za organizacijo pionirskih taborov Sutjeska je dal tovariš Tito ob 15. obletnici bitke na Sutjeski – »sedanja in bodoče generacije morajo vedno iskati vzor v vrlinah mladih, ki so se herojsko borili in umirali, morajo ceniti te žrtve, čuvati tradicije revolucije in razvijati ideale, za katere je padlo na tisoče borcev NOB«.

Tako od leta 1958 vsaka republika in pokrajina organizira svoj tabor Sutjeska (slovenski je v Dolenjskih toplicah). V njem sodelujejo pionirske delegacije vseh republik in pokrajin, v mednarodnem taboru (vsako leto v drugi republiki) pa še mladi iz tujine.

Pionirski tabor Sutjeska ima obsežen in zahteven program, katerega najpomembnejša naloga je čuvanje in negovanje tradicij NOB, posebno bratstva in enotnosti. Zato se v njem srečujejo najboljši pionirji, ki so tudi v svojih pionirskih odredih nosilci akcij razvijanja in ohranjanja tradicij NOB.

Na letošnji hrvatski tabor Sutjeska so bili povabljeni

pionirji naše občine. Tabor je bil v Jugoslovanskem dječjem rekreacionom centru (JDRC) v Puntizeli pri Pulji, ki sodi v poseben objekt Učeka. Pokrovitelj tabora je vsako leto Jugoslovanska vojna mornarica.

Udeležence tabora so naši pionirski odredi izbrali sami. Hkrati je bila to tudi nagrada za celoletno vztrajno delo v odredu. Udeležbo na taboru je omogočila občinska zveza mladine.

V taboru se je zbralo 85 pionirjev – delegacije po 10 pionirjev iz vseh republik in pokrajin ter 5 pionirjev čilskih beguncev, ki trenutno živijo v Jugoslaviji.

Poleg rednega dnevnega

»voznega reda« (vstajanje, telovadba, dviganje zastave tabora, različne intresne dejavnosti, aktivnosti na morju, športna tekmovanja) se je vsak dan dogajalo še kaj posebno zanimivega: srečanja z borci NOB, zlasti z udeleženci bitke na Sutjeski, ogled mesta Pulja in sprejem pri predsedniku skupščine mesta, ogled otvoritve filmskega festivala, srečanja s pisatelji, celodnevni izlet v notranjost Istre in ob obali, obisk v politični šoli ZSM Hrvatske, obisk v kasarni mornarice, kjer so pionirji prisostvovali zaprisegi vojakov, ogled filmov o dosedanjih taborih Sutjeske itd. Vsak dan pa se je zaključil z večerno prireditvijo in plesom.

Delegacije so v taboru praznovale tudi dan vstaje svojega naroda. Naši pionirji, ki so zastopali slovensko delegacijo, so se na ta dan marljivo pripravljali že doma. Zvečer 22. julija so izvedli bogato kulturno prireditev, na kateri so vsem delegacijam izročili spominska darila. Z obsežno razstavo pa so predstavili našo republiko, mesto Ljubljano in svoje dejavnosti v pionirski organizaciji.

Sploh pa so se naši pionirji v taboru vsestransko potrudili in dostojno opravili svoje poslanstvo. Iz Ljubljane so ponesli ne samo znanje in voljo ter veselje do dela v pionirski organizaciji, temveč tudi odprtost in radost. Bili so prvi pri delu in zabavi, zato so si našli tudi največ prijateljev. To je pokazala anketa, ki jo je ob zaključku tabora izvedel organizator (Republiški svet Zveze pionirjev SR Hrvatske).

Udeleženci tabora so izdali tudi svoj bilten ter s svojimi prispevki obogatili časopis Cvrčak, ki so ga izdajali v času letovanja.

Sploh pa so bili pionirji v

Lučke v Istri

Prišli smo v Istro, med hribe, s katerih včasih vidimo morje. Pa vendar ne občudujemo le morja; predvsem se nam zdijo privlačni kanali višinskega vodovoda – seveda so najlepši okoli trinajstih, ko končamo z delom.

Brigado Lučk sestavlja 26 brigadirjev, od tega nas je 14 brigadirjev. V glavnem smo dijaki srednjih šol, med nami pa so tudi trije delavci in 5 pionirjev. Kljub različnim starostim pa se med seboj dobro razumemo. Tudi na trasi smo dokaj pridni. V prvi dekadi smo dosegli udarništvo udarnega dne, povprečje dekade pa je 121 odstotkov. Delovišče večkrat menjamo, vozi pa nas avtobus. Čeprav smo v njem natlačeni kot sardine, nikoli ne zmanjka prostora za veselo pesem. Na trasi se večkrat dogovorimo za razna tekmovanja, ki pripomorejo v veselemu vzdušju in boljšim rezultatom. Delo v naselju je vedno pestro. Rišemo stenske časopise, pripravljamo biltene in kulturne večere. Nekateri se raje posvečajo športu in obiskujejo mladinsko politično šolo. Večkrat imamo tudi prost izhod, ki ga pridno izkoristimo.

V Istri imamo še eno zanimivost: dvakrat na teden hodimo na kôpanje v Simonov zaliv. Na kôpanju je zelo zanimivo, včasih pa tudi hudo, saj moramo dekleta večkrat neprosto-voljno v vodo in to po hitrem postopku.

Ne vem, če lahko iz tega spisa razberete dovolj vedrine in pristranskega brigadirskega vzdušja. Pa si še zapojmo za zaključek:

Lepo nam je tukaj.
še bomo prišli;
zapojmo vsi skupaj
naj ISTRA živi!

Lučka: SONJA NAGODE

taboru ena sama velika družina – pionirski odred Bratstvo in enotnost. Že kar prve dni so se spletle prijateljske vezi in to prijateljstvo se je utrjevalo iz dneva v dan. Zato je bilo po 14 dneh slovo zelo težko, vendar malce olajšano z obljubami, da si bodo redno dopisovali in se, če bo možnost, tudi obiskali. In vse se uresničuje. Potujejo pisma in vabila, brnijo telefoni, ne glede na to, kako velike so razdalje.

Ko smo naše pionirje sprejeli na ljubljanski železniški postaji, so se morali starši najprej zadovoljiti le z bežnim

objemom, kajti na vlaku so ostali še Makedonci in Črnogorci. In toliko je bilo treba še povedati drug drugemu in še je ostalo veliko nadorečenega! Res »naši« so bili pionirji šele, ko je vlak odpeljal.

Tako se med pionirji kujeta bratstvo in enotnost – brez velikih besed in prepričevanj. »Ni bilo pomembno, od kod si bil. Vsi smo govorili en sam jezik, jezik bratstva in enotnosti, katerega nas jo naučil naš tovariš Tito! Vsi ljubimo eno domovino – njegovo in našo Jugoslavijo!« Tako mislijo o bratstvu in enotnosti naši pionirji in tako to tudi občutijo!

Bilbi so v taboru Sutjeska: Jani Sever, Dilka Hebar, Robert Berglez, Boban Kosovljanič, Neda Schlamberger, Sandra Zajc, Julija Uršič, Siniša Stiković, Matej Sustič in mentorica Darja Intihar.

OBVEŠČAMO VSE SODELAVCE, DA SMO SE PRESELILI V NOVE PROSTORE NA RESLJEVI 14, 3. nadstropje. TELEFON h. c. 325-161

ZVEZA PRIJATELJEV MLADINE LJUBLJANA CENTER

V KOLONIJI JĚ BILO PRIJETNO

Prihodnje leto pa na svidenje

Letošnja letovanja otrok iz občine Ljubljana Center se iztekajo in vsi se počasi že pripravljajo na novo šolsko leto, ki bo zahtevalo od njih precejšnje napore.

Z dobro organiziranimi počitnicami so si nabrali dovolj moči in dobre volje, da bodo vse to zmogli.

Razveseljivo je, da je letos letovalo v Savudriji in Zg. Gorjah več otrok, kakor v preteklih letih. Zanimiv je podatek, da v naših počitniških domovih preživi v treh oblikah dejavnosti – letovanja, zimovanja in šola v naravi – 40 odstotkov otrok, vpisanih v centrske osnovne šole. Nekateri otroci obiščejo naše domove po večkrat in ni malo tistih, ki prihajajo že osmo leto zapored.

Otroci se v domovih dobro počutijo in prijetno preživijo del počitnic v družbi svojih vrstnikov in prijateljev. Kako globoko prijateljstvo sklenejo med seboj, se najlepše vidi ob slovesu, ko se razhajajo z zagotovilom, da gredo drugo leto zopet v kolonijo, v isto izmeno in seveda k isti tovarišici ali tovarišu.

Med letom se marsikaj spremeni, ostaja pa dejstvo, da se otroci radi

vračajo v kolonijo, se med seboj spoznavajo in se privajajo na življenje v skupini, zaradi katere morajo svoj lastni interes zanemariti. Program v koloniji je pester, predvsem v skupinah, kjer zna vzgojitelj prisluhniti željam in potrebam otrok in kjer so otroci delavni in ustvarjalni. Zares enkratne so njihove prireditve ob praznikih, zaključku letovanja, kvizih in podobno, ko pokažejo svojim vrstnikom, kaj vse so se naučili v šoli. Mladina danes zna povedati, kaj želi in kaj pričakuje od družbe za svoj lepši jutri.

V letošnji sezoni so že drugič letovali z nami otroci iz bežigradskih osnovnih šol. Ponudbo ZPM Ljubljana Center, da nezasedena mesta v naših počitniških domovih odstopimo drugim ljubljanskim ZPM, sta sprejela samo ZPM Bežigrad in Šiška. Zanimivo je, da se za ponudbo ne zmeni ZPM Moste, ki ima najmanjšo bazo in največ otrok. Čas bi

bil, da bi začeli sistematsko reševati problem letovanja predšolskih otrok enotno za vso Ljubljano, kakor je bilo že večkrat poudarjeno na sestankih družbenopolitičnih skupnosti občine in mesta. Začeti bi morali z enotno akcijo za izkoriščanje prostega časa naših otrok.

Popolnoma ostanemo odprta dneva letovanja in nikakor se ne moremo dogovoriti, kako organizirati dejavnost, da bo za otroke zanimiva. Med lanskimi počitnicami smo pripravili program, poiskali vzgojitelje, obvestili starše otrok centrskih osnovnih šol, toda odziva ni bilo. Ali

staršev res ne zanima, kaj počne njihov odraščajoči otrok, medtem ko so oni v službi? Nismo prepričani, da so naši otroci tako samostojni, da lahko brez posledic preživijo počitnice brez pripravljenega programa, ki ga vodi in usmerja vzgojitelj.

ZPM ne more storiti vsega sama, toda skupno z vsemi zainteresiranimi dejavniki bi lahko ponudili ljubljanskim otrokom zanimive in prijetne počitnice.

Zavedajmo se, da otroku ne moremo reči jutri, kajti njegov čas je danes.

FRANCI BERGANT

»Pa priden bodi in pazi nasel!« so kot vedno tudi to pot naročale mamice svojim maličkom, ko so se poslavljale od njih